

вестна полза на човѣчеството, но самъ той не е действащо лице.

Богъ пише една велика книга, на която листата сж хората. Значи, всѣка душа, въ която сж вложени тайнитѣ отъ създаването на свѣта досега, е листъ на великата Божествена книга. Понеже много листа на тази книга сж откъснати и забутани нѣкъде, моята задача е да ги намѣря, изчистя и занеса на Бога, да ги постави на мѣстата имъ. Съветвамъ ви и вие, да събирате изгубенитѣ листа на Божествената книга. Ако намѣрите само единъ листъ и го занесете горе, ще получите такава награда, каквато никой царъ на земята не може да ви даде. Въ този смисълъ, стихътъ „дето сж двама или трима, събрани въ мое име“, се превежда съ думитѣ: „Ако съберете два или три листа отъ тази книга въ мое име, Азъ ще бѣда съ васъ“. Живи сж листата на Божествената книга. Тѣ се наричатъ още „листа на дървото на живота“. Хората сж листа на живото дърво, светиитѣ сж цвѣтоветѣ, ангелитѣ — завързалитѣ, но още неузрѣли плодове, а херувимитѣ и серафимитѣ — узрѣлитѣ и сладки вече плодове. Всички живи същества, отъ най-малкитѣ до най-големитѣ, съставятъ дървото на живота, въ което текатъ Божественитѣ сокове. Цѣлото дърво пѣкъ живѣе въ Бога. Чрезъ дървото се изявява животътъ, като виделина. Казано е въ Евангелието: „Виделината свѣти въ тъмнината, и тъмнината я не обзе.“ Виделината е Христосъ, проявенъ въ свѣта. Щомъ се проявява Христосъ, всички трѣбва да Го познаватъ. Той е говорилъ на всички. Нѣма човѣкъ, който да е лишенъ отъ тази опитностъ. Нѣкои хора не обичатъ да говорятъ за своитѣ опитности и минаватъ за безвѣрници; други говорятъ повече, отколкото трѣбва, и минаватъ за лѣжци, не имъ вѣрватъ. Добре е човѣкъ да говори малко и да знае, кѣде да говори. Всѣки трѣбва да съзнава, че е душа, излѣзла отъ Бога. Като направитѣ нѣкаква погрѣшка, кажи: Азъ съмъ синъ, или азъ съмъ дъщеря на Бога. Сгрѣшихъ, но Той нѣма да се откаже отъ мене.

Следвайте Христовото учение, да се справите съ мжнотиитѣ си. Прилагайте любовта, за да изправите погрѣшкитѣ си. Кажете ли нѣкой, че ви обича, отговорете му: Нахрани ме тогава. — Обичамъ те, искамъ да те